

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเป็นส่วนผลักดันให้ผู้เรียนมีการใช้นวัตกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ได้มีการนำมาใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง (เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา, เว็บไซต์) ถือได้ว่าคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีเครือข่าย เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการศึกษา เป็นทั้งตัวสื่อกลางในการเรียนรู้ ในการเข้าถึงองค์ความรู้ เป็นทั้งเครื่องมือสำคัญของครูในการสร้างสื่อ การเรียนการสอน นำทางไปสู่การจัดการศึกษายุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digital Economy หรือ DE) ที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเท่านั้น แต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริง และจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การพัฒนาศักยภาพของคนที่จะต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อและเท่าทันโลก เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไปสู่ความพร้อมในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ สร้างโอกาสทางสังคมด้วยข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อดิจิทัล ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของคนให้มีความรู้ และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นทั้งเครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเป็นข่าวสาร ที่เป็นองค์ความรู้ เนื้อหาสาระ หน้าที่ให้ความรู้ จึงมีส่วนทำให้ชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบันมีความสะดวกสบายมากขึ้น ทำให้คนในสังคมมีการติดต่อสื่อสารถึงกันได้ง่ายและรวดเร็ว มีการทำกิจกรรมหลายสิ่งหลายอย่างร่วมกันง่ายขึ้น ในด้านการศึกษาถูกนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารด้านการศึกษา เช่น ระบบการลงทะเบียน และระบบการจัดตารางสอน นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา โดยนำสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2559)

มูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ร่วมกับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย 13 แห่งทั่วประเทศ ดำเนินโครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏสนองพระราชดำริ: ไอทีส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อสานต่อแนวพระราชดำริฯ ในการประยุกต์ใช้ไอซีทีเป็นเครื่องมือยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559)

ในการดำเนินงานมีกิจกรรมหลักที่มหาวิทยาลัยร่วมดำเนินงานในการเผยแพร่เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน ให้กับครูและโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการ โดยเทคโนโลยีหลักที่ต้องดำเนินการในปี พ.ศ. 2559-2560 เป็นการส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้เป็นเครื่องมือหรือเป็นสื่อในการเรียนรู้ จัดอบรมครูให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ใน 6 กิจกรรม คือ 1) เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Embedded Technology) 2) การใช้ไอซีทีจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ (Project-based Learning using ICT) 3) การสร้างชิ้นงาน 3 มิติด้วย 3D-Printer 4) สร้างบทเรียนบนระบบสื่อสาระออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ทางไกลฯ (MOOC) 5) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Google Application เพื่อการเรียนรู้ และ 6) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน อาทิ การจัดการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (eDLTV) การจัดการเรียนรู้ทางไกล (DLTV) การจัดการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLIT) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ Scratch, Multi Point, Edmodo รวมทั้งการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

การดำเนินงานโครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏสนองพระราชดำริ : ไอทีส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร่วมดำเนินงานได้ร่วมกับ สวทช. ขยายผลการดำเนินงานไปยังโรงเรียน ที่อยู่ในโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในชนบท (ทสรช.) ซึ่งเป็นโครงการที่มุ่งพัฒนาศักยภาพโรงเรียนในชนบท ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนในชนบทจำนวน 159 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 15 โรงเรียน โรงเรียนในสังกัด สพฐ. จำนวน 85 โรงเรียน และโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน 59 โรงเรียน โดยเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรมในภาคเหนือ จำนวน 50 โรงเรียน และ เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 9 โรงเรียน (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ร่วมกับ สวทช. ขยายผลการดำเนินงานโครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏสนองพระราชดำริ : ไอทีส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไปยังโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 โรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดศรีสะเกษและอำเภอต่าง ๆ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วมเป็นในโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในปี พ.ศ.2559 เป้าหมายในการดำเนินงานของโครงการพระปริยัติธรรม เพื่อส่งเสริมให้ครูผู้สอน (ครูพระ/ครูฆราวาส) โรงเรียนพระปริยัติธรรม ให้มีความรู้และมีทักษะการประยุกต์ใช้สื่อไอซีทีและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาพร้อมก้าวสู่พลเมืองในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม

กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศรีเกษตรวิทยา โรงเรียนพระปริยัติธรรมเกียรติแก้ววิทยา โรงเรียนกันทรลักษณ์ธรรมวิทย์ โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญวัดบ้านโนนคุณวิทยา โรงเรียนโพธิ์ศรีวิทยา โรงเรียนวัดสระกำแพงใหญ่ โรงเรียนวัดประชานิยมโสภิตธรรมภาณ โรงเรียนปรางค์กุวิทยา และโรงเรียนดวนใหญ่วิทยา เป็นโรงเรียนที่จัดสอน แผนกสามัญศึกษา ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล ต่างอำเภอ มีสภาพบริบทและความพร้อมแตกต่างกัน โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรสามัญศึกษาและหลักสูตรปริยัติธรรม ซึ่งหลักสูตรปริยัติธรรม ประกอบด้วย 4 สาระการเรียนรู้ คือ 1) สาระการเรียนรู้ธรรม 2) สาระการเรียนรู้พุทธประวัติ 3) สาระการเรียนรู้วินัย และ 4) สาระการเรียนรู้ภาษาบาลี ส่วนหลักสูตรสามัญศึกษา ได้จัดการเรียนการสอนครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (สำนักงานพระพุทธศาสนา, 2558) โรงเรียนพระปริยัติธรรมมีครูผู้สอนทั้งครูพระและครูฆราวาส เป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร โรงเรียนพระปริยัติธรรมมีความแตกต่างจากโรงเรียนในสังกัด สพฐ. เนื่องจากมีทั้งครูพระและครูฆราวาส และครูที่เป็นพระสำเร็จการศึกษาทางธรรมความรู้ในการใช้เทคโนโลยียังไม่เพียงพอ ต่างจากครูฆราวาสที่สำเร็จการศึกษาตามสาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนทั้งด้านหลักสูตรและช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอนจะแตกต่างจากโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ซึ่งยึดหลักศกาสกิจทางสงฆ์เป็นหลัก โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยจัด 2 ภาคเรียนในแต่ละปีการศึกษา เรียนวันจันทร์-ศุกร์ ยกเว้นวันพระ ขึ้น 15 ค่ำ และแรม 14 ค่ำ โดยในวันที่หยุดจะจัดชดเชยการเรียนการสอนในวันเสาร์ของสัปดาห์ การเรียนการสอนในแต่ละวัน ภาคเช้าเริ่มเวลา 8.30-11.00 น. พักรับประทานอาหารเพลน และภาคบ่ายเริ่มเวลา 13.00-15.30 น. โดยนักเรียนพระภิกษุหรือสามเณร ส่วนใหญ่จะมาจากต่างจังหวัดหรือในเขตพื้นที่อำเภอรอบนอก โดยมาจำวัดที่โรงเรียนหรือวัดที่อยู่ใกล้เคียง

จากการศึกษาข้อมูลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม ทั้ง 9 โรงเรียน วันที่ 20-23 มิถุนายน 2559 และการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน พบว่า โรงเรียนพระปริยัติธรรมทั้ง 9 โรงเรียน มีครูทั้งหมด 119 รูป/คน เป็นครูพระจำนวน 44 รูป และเป็นครูฆราวาส จำนวน 75 คน ครูที่สอนในโรงเรียนมีประสบการณ์ในการสอน มากกว่า 5 ปี ร้อยละ 3.36 3-5 ปี ร้อยละ 27.73 และน้อยกว่า 3 ปี ร้อยละ 68.91 โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน ครูที่สอนอยู่เป็นครูที่สอนไม่ตรงกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลการสำรวจข้อมูลของครูผู้สอนด้านคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี 109 รูป/คน และปริญญาโท 10 รูป/คน ครูที่ทำการสอนอยู่มีวุฒิกูหรือสำเร็จการศึกษาด้านครู 17 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และสอนตรงสาขาหรือสาระการเรียนรู้ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 ในปี พ.ศ. 2558 ครูได้รับการอบรมการใช้ไอซีทีในการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 22.69 เข้ารับการอบรมการจัดการเรียนการสอนหรือการเขียนแผนการสอน ร้อยละ 36.13 ครูผู้สอนสำเร็จการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์หรือสารสนเทศ ร้อยละ 10.92 และครูมีความรู้หรือทักษะในการใช้ไอซีทีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

ร้อยละ 44.53 ในด้านความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนพบว่า โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดหาและมีจำนวนวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อเพื่อจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน มีจำนวนสื่อเทคโนโลยีไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานได้จำนวน 5-10 เครื่อง ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วอยู่ที่ 3-15 Mbps (อภิชาติ เหล็กดี วรปภา อารีราษฎร์ และ ปานใจ ธารทัศนวงศ์, 2560)

ผลจากการสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน 94 รูป/คน วันที่ 20-23 มิถุนายน 2559 พบว่า 1) ครูผู้สอนรู้จักสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ ร้อยละ 50.00 ครูได้นำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในโครงการไปใช้ในการเรียนการสอน ร้อยละ 40.00 และครูได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ ร้อยละ 45.60 2) ในด้านนโยบายการจัดการเรียนรู้ พบว่าโรงเรียนมีนโยบายการใช้สื่อเทคโนโลยี ร้อยละ 78.60 มีนโยบายการประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยี ร้อยละ 57.10 โดยจัดให้มีผู้รับผิดชอบการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ร้อยละ 71.40 และจัดให้มีผู้ดูแลให้คำปรึกษาการใช้สื่อเทคโนโลยีในโรงเรียน ร้อยละ 64.30 (อภิชาติ เหล็กดี วรปภา อารีราษฎร์ และ ปานใจ ธารทัศนวงศ์, 2560)

การดำเนินงานส่งเสริมการเรียนรู้ของครูและนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 โรงเรียน โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และ สวทช. โดยการนำสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เผยแพร่และถ่ายทอดสู่ครูเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สื่ออีดีแอลทีวี (eDLTV) เป็นสื่อที่ได้คัดสรรบทเรียนที่มีคุณภาพที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม จากโรงเรียนไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ทำให้เกิดสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนถึงระดับมัธยมศึกษาทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2556) เพื่อใช้เผยแพร่แก่โรงเรียน ทสรช และโรงเรียนพระปริยัติธรรม ที่ส่วนใหญ่อยู่ในชนบทห่างไกล ขาดแคลนครู ได้ใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การสอนเสริม หรือให้นักเรียนได้ใช้ทบทวนบทเรียนภายในโรงเรียนแบบออฟไลน์และเผยแพร่แบบออนไลน์ ได้ใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนหรือศึกษาเพิ่มเติม (มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม, 2559: เว็บไซต์) สื่ออีดีแอลทีวีเป็นสื่อที่โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแผนกสามัญศึกษาได้ ทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา เนื่องจากมีสื่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในระดับมัธยมศึกษาที่มีเนื้อหาครอบคลุม พระพุทธศาสนา ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 อีกทั้งมีสื่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีเนื้อหาครอบคลุม

วันสำคัญทางศาสนา พุทธศาสนา พุทธประวัติ พระรัตนตรัย พุทธศาสนสุภาษิต หลักธรรม พุทธสาวก นิทานชาดก ศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย เผยแพร่ ถ่ายทอดและพัฒนาสื่อบนระบบอีเลิร์นนิ่ง (e-Learning) หรือสื่ออีดีแอลทีวี ภายใต้โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตั้งแต่ พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน (วรภา อารีราษฎร์ และคณะ, 2556) เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนสู่โรงเรียนในชนบท และโรงเรียนพระปริยัติธรรม

การนำสื่อและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล ต่างอำเภอ มีสภาพบริบทและความพร้อมแตกต่างกัน สื่ออีดีแอลทีวีและสื่อเทคโนโลยีในโครงการตามพระราชดำริ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เนื่องจากสื่อที่มีอยู่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งแบบออนไลน์และแบบออฟไลน์ ตามความพร้อมของโรงเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่โรงเรียนมีอยู่ อีกทั้งเป็นไปตามความพร้อมและความถนัดของครูผู้สอนที่มีทั้งครูพระและครูฆราวาส ที่มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีแตกต่างกัน อีกทั้งสื่อและเทคโนโลยีของโครงการสามารถนำไปใช้สอนได้ทั้งหลักสูตรสามัญศึกษาและหลักสูตรพระปริยัติธรรม และเหมาะกับการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร โรงเรียนพระปริยัติธรรม ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สามารถเรียนได้ทั้งในเวลานอกเวลารวมทั้งใช้เป็นสื่อในการศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมหรือทำโครงการเพิ่มเติมได้

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนที่เป็นครูพระและครูฆราวาส ที่มีความรู้และทักษะต่างกันทั้งด้านการเรียนรู้ เวลาในการเรียนรู้ ทักษะในการสื่อสารและทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยี (การสัมภาษณ์, วันที่ 20-22 มิถุนายน 2559) การใช้เทคนิคการสอนงาน (สมิต สัจฉกร, 2550) จึงเป็นเทคนิคที่เหมาะสมในการนำมาใช้เนื่องจากเทคนิคการสอนงานจะเป็นเทคนิคที่สามารถจัดกิจกรรมโดยมีพี่เลี้ยงที่ให้คำแนะนำในการสอนงาน (ทวีสุข โภคทรัพย์, 2559) การนำสื่อและเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากสื่อเทคโนโลยีเป็นสื่อใหม่หรือสิ่งใหม่ที่ครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรม การเรียนรู้หรือการนำไปใช้จะต้องมีการอบรมหรือสอนงานเพื่อการนำไปใช้ในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมกันทั้งในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน (จิตชนก ส่งศิริ และคณะ, 2554) ดังนั้นการเรียนรู้ร่วมกัน โดยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ผู้สอนในโรงเรียนมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยอาศัยพื้นฐานหรือประสบการณ์ รวมทั้งบริบทและความพร้อม ด้วยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) (กมล สุดประเสริฐ, 2540) และนำมาสู่การวางแผนการเรียนรู้ รับรู้ ทดลองสู่การปฏิบัติพร้อมรับผลร่วมกันด้วยกระบวนการ (P-A-O-R) (อภิชาติ เหล็กดี, 2558) จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของครูพระและครูฆราวาสที่มีการรับรู้ที่แตกต่างกันให้สามารถเรียนรู้ร่วมกันด้วยเทคนิคการสอนงานที่มีครูพี่

เสียงในโรงเรียนให้คำแนะนำร่วมกับครูหรือทีมผู้สอนงานที่มีความเชี่ยวชาญในกิจกรรมและโครงการเทคนิคการสอนงานเป็นวิธีการพัฒนาครูให้สามารถปฏิบัติงานโดยการชี้แนะให้ดึงศักยภาพของตนสู่การปฏิบัติ โดยเน้นไปที่การทำงานให้ได้ตามเป้าหมายของงาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

จากการศึกษาที่กล่าวมาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษารูปแบบการเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จะส่งผลให้ครูพระและครูฆราวาสได้รูปแบบที่เหมาะสมในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในโครงการตามพระราชดำริ นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งแบบออนไลน์และแบบออฟไลน์ ตามความพร้อมของโรงเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่โรงเรียนมีอยู่ ตามความพร้อมและความถนัดของครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีแตกต่างกัน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร โรงเรียนพระปริยัติธรรม สามารถเรียนได้ทั้งในเวลาและนอกเวลา รวมทั้งใช้เป็นสื่อในการศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้และภารกิจการทำงานโครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาพระราชดำริ : ไอทีส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม เป็นอย่างไร

1.2.2 กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม เป็นอย่างไร

1.2.3 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม เป็นอย่างไร

1.2.4 ผลการยอมรับกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อสังเคราะห์รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.3.2 เพื่อพัฒนากิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.3.3 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.3.4 เพื่อศึกษาการยอมรับกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขั้นตอนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเคราะห์รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 4 ศึกษาการยอมรับกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย

ระยะที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม จำนวน 12 คน โดยเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือมีประสบการณ์การใช้สื่ออีดีแอลทีวี ไม่น้อยกว่า 3 ปี

ระยะที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญประเมินกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม จำนวน 12 คน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือมีประสบการณ์การใช้สื่ออีดีแอลทีวี ไม่น้อยกว่า 3 ปี

ระยะที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นครู โรงเรียนพระปริยัติธรรม ในโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 โรงเรียน โรงเรียนละ 6 รูป/คน จำนวนทั้งสิ้น 54 รูป/คน

ระยะที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ ปี พ.ศ. 2559 เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสู่โรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 130 รูป/คน

1.4.3 เนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบและกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.4.3.2 ตัวแปรตาม คือ

- 1) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบ
- 2) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อกิจกรรม
- 3) ประสิทธิภาพของกิจกรรม ประกอบด้วย ทักษะ และความพึงพอใจ
- 4) ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการยอมรับกิจกรรม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล” หมายถึง องค์ประกอบของกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน โดยบูรณาการเทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การสอนงานแบบ Coaching การวิจัยแบบมีส่วนร่วม PAR และขั้นตอนกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมตามวัฏจักร PAOR เพื่อจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนนโยบาย หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ส่วนเทคนิคการสอนงาน ส่วนกระบวนการ ส่วนเทคโนโลยีดิจิทัล และตัวบ่งชี้ของกิจกรรม

“กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล” หมายถึง วิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลโดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมวางแผนร่วมกัน มี 3 ชั้น กิจกรรมเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล มี 6 ชั้น กิจกรรมนิเทศติดตาม มี 4 ชั้น และกิจกรรมสะท้อนผล มี 5 ชั้น ในแต่ละชั้นจะมีเนื้อหาการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบกิจกรรม/ใบงาน และ แบบประเมินการฝึกปฏิบัติ

“เทคโนโลยีดิจิทัล” หมายถึง สื่อสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม ประกอบด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศในโครงการตามพระราชดำริ สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีเว็บ เทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง ที่แสดงเนื้อหาผ่านทางอุปกรณ์ดิจิทัล

“โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ” หมายถึง กิจกรรมที่สนับสนุนสื่อการเรียนการสอน การพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มโอกาสในการศึกษา ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 โรงเรียน

“โรงเรียนพระปริยัติธรรม” หมายถึง ศาสนศึกษาแผนกสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 โรงเรียน ภายใต้สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติที่ลงนามความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จัดการศึกษาแผนกนักธรรม-ภาษาบาลี และหลักสูตรสามัญ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) ประกอบด้วย 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศรีเกษตรวิทยา โรงเรียนพระปริยัติธรรมเกียรติแก้ววิทยา โรงเรียนกันทรลักษณ์ธรรมวิทย์ โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญวัดบ้านโนนคุณวิทยา โรงเรียนโพธิ์ศรีวิทยา โรงเรียนวัดสระกำแพงใหญ่ โรงเรียนวัดประชานิมิตโสภิตธรรมภาณ โรงเรียนปรางค์กุฎิวิทยา และโรงเรียนดวนใหญ่วิทยา

“เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม” หมายถึง วิธีการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ของผู้สอนงาน โดยใช้การสอนงานแบบ Coaching ตามกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ด้วยกระบวนการ PAOR

“การมีส่วนร่วม” หมายถึง การมีบทบาทในการดำเนินงานของผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมวางแผนร่วมกัน กิจกรรมเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล กิจกรรมนิเทศติดตาม และกิจกรรมสะท้อนผล

“ผู้สอนงาน” หมายถึง บุคคลที่ให้คำแนะนำ บอกทิศทาง เสนอแนวทาง ให้ครูผู้รับการแนะนำสามารถตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยเน้นไปที่การจัดการเรียนการสอนให้ได้ตามเป้าหมายแบบมีส่วนร่วมทั้งผู้สอนงานและผู้รับการสอน ได้แก่

1. ผู้สอนงานจากมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ครูพระ 1 รูป จากโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่มีความรู้ในการใช้สื่อและเข้าใจในบริบทของโรงเรียนพระปริยัติธรรม
3. ครูฆราวาส 1 คน จากโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่มีความรู้ในการใช้สื่อและเข้าใจในบริบทของโรงเรียนพระปริยัติธรรม

โดยมีขั้นตอนการสอนงาน 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการสอนงาน (Pre-Coaching) เป็นการวางแผนระหว่างผู้สอนงานและผู้ถูกสอนงานเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการใช้งานสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. ขั้นสอนงาน (Coaching) เป็นการให้คำแนะนำในการใช้งานสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามบริบทของผู้ถูกสอนงานโดยการมีส่วนร่วม
3. ขั้นสรุปผลการสอนงาน (Post-Coaching) เป็นการสรุปผลการสอนงานโดยผู้สอนงานเป็นผู้ประเมิน และมีการสะท้อนผลการสอนงานจากผู้ถูกสอนงาน

“ผู้ที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง บุคคลที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมสำหรับการสอบถามการยอมรับกิจกรรม ได้แก่

1. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ จากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ จำนวน 2 คน

2. ผู้บริหาร จากโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ 9 โรงเรียน จำนวน 9 รูป

3. ครู จากโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ 9 โรงเรียน จำนวน 119 รูป/คน

“ผู้ร่วมวิจัย” หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีบทบาทหน้าที่ในงานวิจัยและ ร่วมดำเนินการวิจัย ตลอดจนการดำเนินงาน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้วิจัย ได้แก่ ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย มีหน้าที่ดำเนินการ ควบคุมการวิจัย เป็นวิทยากร วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

2. กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ประจำสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีหน้าที่ประเมิน ให้คำปรึกษา ตอบปัญหา ให้คำแนะนำ

3. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูพระ และครูฆราวาส มีหน้าที่ร่วมวิจัย ร่วมกิจกรรม ให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะ

“ตัวบ่งชี้” หมายถึง คุณลักษณะของรูปแบบเพื่อตรวจสอบ และประเมินผลของรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะของรูปแบบ และตัวบ่งชี้ด้านผลลัพธ์การถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลของรูปแบบ

“คุณภาพ” หมายถึง ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบ หรือ กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น วัดด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

“ประสิทธิผล” หมายถึง ค่าที่บ่งบอกถึงความสามารถของกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีทักษะ (Skill) และความพึงพอใจ (Satisfied) ในระหว่างการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ด้านทักษะ หมายถึง การแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง ในการใช้งานสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล วัดจากแบบประเมินการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ของครู เป็นแบบตรวจสอบรายการ

2. ด้านความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล หลังจากที่ถูกกลุ่มตัวอย่างผ่านการเข้าร่วมกิจกรรม วัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

“การยอมรับกิจกรรม” หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนแบบมีส่วนร่วม ตามแนวคิดของตัวแบบสหภาษณ์การยอมรับและใช้เทคโนโลยี UTAUT ประกอบด้วย 4 ด้าน (Venkatesh et al., 2003, pp. 425-478) ได้แก่

1. ด้านความคาดหวังในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ได้ด้วยตนเอง (Performance Expectancy)
2. ด้านความสะดวกในการใช้งาน (Effort Expectancy)
3. ด้านการรับรู้ของบุคคลหรือองค์กรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Social Influence)
4. ด้านประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐาน (Facilitating Conditions)

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 งานวิจัยนี้ให้ประโยชน์ทางวิชาการ คือ ได้องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยคือ รูปแบบและกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม เพื่อการเรียนรู้ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ครูมีความรู้ ทักษะ ความพึงพอใจ และยอมรับกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ตามตัวแบบการยอมรับเทคโนโลยี UTAUT

1.6.2 งานวิจัยนี้ให้ประโยชน์ทางนโยบายหรือการนำไปใช้แก้ปัญหา คือ

1.6.2.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ดำเนินการตามภารกิจการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนภายใต้โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ โดยร่วมกับโรงเรียนพระปริยัติธรรม สำนักงานเลขาธิการโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

1.6.2.2 โรงเรียนพระปริยัติธรรม ได้พัฒนาครูในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.6.2.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจในการพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากภาพที่ 1.1 การดำเนินการวิจัยได้ยึดปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดการถ่ายทอดเทคโนโลยีสารสนเทศในโครงการสู่โรงเรียนพระปริยัติธรรมเพื่อจัดการเรียนรู้ตามบริบทของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีครูไม่ครบชั้น ครูไม่ตรงกลุ่มสาระ โดยการมีส่วนร่วมด้วยกระบวนการ PAOR และมีการสอนงานแบบมีส่วนร่วม (Coaching)

มาเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการศึกษา และพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วมพร้อมเครื่องมือของกิจกรรม เพื่อให้ได้รูปแบบ กิจกรรม และเครื่องมือที่มีความเหมาะสม มีคุณภาพ สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนพระปริยัติธรรม การวิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการ 4 ระยะ ประกอบด้วย ขั้นตอน ที่ 1 สังเคราะห์รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม และ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาผลการยอมรับรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม การวิจัยได้จำแนกผลลัพธ์ของการศึกษาจาก ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ

- 1 รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม
2. กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

ตัวแปรตามคือ

1. ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ และกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรม ด้านทักษะ และความพึงพอใจ
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการยอมรับกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยใช้เทคนิคการสอนงานแบบมีส่วนร่วม

